

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

16 APRIL 1959.

WETSONTWERP

tot verruiming van de mogelijkheden inzake de
beroeps- en ambachtskredietverlening aan de
middenstand.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE MIDDENSTAND ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER LAVENS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw Commissie voor de Middenstand heeft tijdens twee vergaderingen een grondig onderzoek gewijd aan de algemene economie en de artikelen van het U voorgelegde wetsontwerp.

Bij de aanvang van de bespreking heeft de Minister een ruime uiteenzetting gehouden over de doelstellingen van het ontwerp en over de wijze waarop deze in het ontwerp worden nagestreefd.

Verscheidene leden kwamen in de bespreking tussen en ontvingen vanwege de Minister de gewenste toelichtingen.

Deze tussenkomsten worden in dit verslag, zoveel mogelijk, per rubriek gegroepeerd.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Moyersoën.

A. — Leden : de heren Charpentier, Counson, Eeckman, Gaspar, Hermans, Lavens, Lebas, Servais, Tanghe, Van Goey, Van Hamme, Verbaanderd. — Boeykens, Boutet, Cudell, Deruelles, Lacroix, Massart, Peeters (Justin), Van Heupen, Van Trimont. — de Looze, D'haeseleer.

B. — Plaatsvervangers : de heer Dehandschutter, Mevr. De Moor-Van Sina, de heren Fimmers, Lefère, Saint-Remy, Verroken. — Craeybeckx, De Groote, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Nazé, Van Winghe. — Boey.

Zie :

132 (1958-1959) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

16 AVRIL 1959.

PROJET DE LOI

portant élargissement des facilités d'accès au
crédit professionnel et artisanal en faveur des
classes moyennes.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES CLASSES MOYENNES ⁽¹⁾,
PAR M. LAVENS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission des Classes Moyennes a consacré deux séances à l'examen approfondi de l'économie générale et des articles du projet de loi qui vous est soumis.

En ouvrant la discussion, M. le Ministre a exposé longuement l'objet et les modalités du projet.

Plusieurs membres sont intervenus dans les débats et ont obtenu de M. le Ministre les renseignements désirés.

Dans la mesure du possible, ces interventions sont groupées par rubrique dans le présent rapport.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Moyersoën.

A. — Membres : MM. Charpentier, Counson, Eeckman, Gaspar, Hermans, Lavens, Lebas, Servais, Tanghe, Van Goey, Van Hamme, Verbaanderd. — Boeykens, Boutet, Cudell, Deruelles, Lacroix, Massart, Peeters (Justin), Van Heupen, Van Trimont. — de Looze, D'haeseleer.

B. — Membres suppléants : M. Dehandschutter, Mme De Moor-Van Sina, MM. Fimmers, Lefère, Saint-Remy, Verroken. — Craeybeckx, De Groote, Mme Fontaine-Borguet, MM. Nazé, Van Winghe. — Boey.

Voir :

132 (1958-1959) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendements.

1. Doel van het ontwerp.

In zijn algemene uiteenzetting stelt de Minister vast dat de middenstand slechts in zeer beperkte mate heeft gebruik gemaakt van de uitzonderingswetten ten voordele van de investeringskredieten (wetten van 7 augustus 1953 en 31 mei 1955). Krachtens de wet van 7 augustus 1953 en de andere bijzondere wetten werden in totaal ca 6 500 000 000 frank kredieten met staatswaarborg toegestaan.

De op deze wetten steunende kredieten die door de Nationale Kas voor Beroepskrediet (N.K.B.K.) werden toegekend belopen slechts 179 824 000 frank.

De Minister raamt dat de kleine en middelgrote ondernemingen slechts voor ca 250 000 000 frank van deze wetten hebben genoten. De Minister meent dat dit gebrek aan doelmatigheid ten bate van de middenstand in de eerste plaats toe te schrijven is aan het feit dat tal van categorieën van middenstandsondernemingen reeds ambtshalve werden uitgesloten.

Hierbij aansluitend spreekt een lid van de Commissie er zijn vreugde over uit dat door dit ontwerp, het voordeel van de staatswaarborg bij het opnemen van kredieten thans wordt uitgebreid tot:

a) *De handelaars*: de meest bedreigde sector in het kleine bedrijf, die in deze wet middelen kan vinden om de achterstand die hij thans heeft in zake technische inrichting, ten opzichte van het kleinwinkelbedrijf in sommige andere landen, in te lopen.

b) *De verenigingen voor gemeenschappelijke aankoop of verkoop* die tussen kleinere ondernemingen worden opgericht.

Spreeker citeert het voorbeeld van een aantal ambachtslieden die in Den Haag een gemeenschappelijk werkhuis hebben opgericht en nu reeds gezamenlijk publiciteit voeren in de zes landen van de Gemeenschappelijke Markt.

Het zijn dergelijke initiatieven die ook bij ons tot stand moeten komen en onze steun verdienen.

c) *De vrije beroepen*: hogere studies worden niet meer uitsluitend door kinderen uit begoede families gevolgd; wij mogen hopen dat de toepassing van het schoolpact in versneld tempo de democratisering van het onderwijs zal mogelijk maken.

Tal van vrije beroepen vergen zware uitgaven vanwege de afgestudeerden die zich willen vestigen. Dit ontwerp kan hier tegemoetkomen aan de gestelde behoeften.

De Minister meent dat benevens het beperkte toepassingsgebied van de vroegere kredietwetten, het geringe gebruik dat er door de middenstand van gemaakt werd eveneens toe te schrijven is aan de strenge voorwaarden die voortvloeien uit de verplichting om te bewijzen dat het gevraagde krediet beantwoordde aan een algemeen economisch belang, en dat alle andere mogelijkheden tot waarborg waren uitgeput. Er was ook de centralisatie te Brussel, de verplichting om voor iedere afzonderlijke verrichting de staatswaarborg aan te vragen met al de administratieve verwikkelingen en de trage afhandeling daaraan verbonden.

Het komt er op aan het krediet dichterbij in het bereik van de middenstand te brengen, de toekenning ervan te versoepelen en de sociale inslag van het krediet te versterken.

De Minister meent dat hij in zijn opzet zal slagen omdat dit ontwerp de grootste hindernissen wegneemt die de middenstander ontmoet wanneer hij krediet nodig heeft. De staatswaarborg die door dit ontwerp wordt ingevoerd moet niet voor ieder afzonderlijk krediet gegeven, doch wordt collectief verleend aan een Waarborgfonds.

Bijkomstige bepalingen van dit ontwerp zullen eveneens bijdragen tot het bereiken van het doel; door de inschake-

1. Objet du projet.

Au cours de son exposé général, M. le Ministre constate que les classes moyennes n'ont bénéficié que dans une mesure très restreinte des lois exceptionnelles relatives aux crédits d'investissement (lois du 7 août 1953 et du 31 mai 1955). En vertu de la loi du 7 août 1953 et des autres lois spéciales, environ 6 500 000 000 de francs de crédits garantis par l'Etat ont été accordés au total.

Les crédits accordés en vertu de ces lois par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel (C.N.C.P.) ne s'élèvent qu'à 179 824 000 francs.

M. le Ministre estime que les petites et moyennes entreprises n'ont bénéficié de ces lois que pour un montant de 250 000 000 de francs environ. Il croit que ce manque d'efficacité en faveur des classes moyennes est dû en ordre principal au fait que de nombreuses catégories d'entreprises des classes moyennes furent exclues d'office.

A ce propos, un commissaire se félicite que le présent projet étend la garantie de bonne fin de l'Etat lors de l'octroi de crédits:

a) *Aux commerçants*: le secteur le plus menacé des petites entreprises, auquel la présente loi permettra de rattraper le retard en matière d'aménagement technique à l'égard des grands magasins et également à l'égard du petit commerce dans certains pays étrangers.

b) *Aux groupements d'achat ou de vente en commun* constitués entre petites entreprises.

Le même membre cite l'exemple de certains artisans qui ont créé à La Haye un atelier commun et qui font déjà de la publicité dans les six pays du Marché Commun.

Des initiatives semblables devraient être prises également chez nous et être favorisées.

c) *Aux professions libérales*: les études supérieures ne sont plus uniquement l'apanage des enfants des familles aisées; nous pouvons espérer que l'application du pacte scolaire permettra d'accélérer la démocratisation de l'enseignement.

De nombreuses professions libérales exigent de lourdes dépenses des diplômés désireux de s'établir. Le présent projet est de nature à satisfaire à ces besoins.

M. le Ministre estime qu'outre le champ d'application limité des lois de crédit antérieures, le peu d'usage que les classes moyennes en ont fait s'explique par les conditions sévères, notamment l'obligation de prouver que le crédit sollicité répondait à un intérêt économique général et que toutes les autres possibilités de garantie avaient été épuisées. En outre, il y avait la centralisation à Bruxelles, l'obligation de solliciter la garantie de l'Etat pour chaque opération particulière, avec toutes les complications administratives et tous les retards qui en découlent.

Il y a lieu de rendre le crédit aux classes moyennes plus accessible, d'en assouplir l'octroi et d'en renforcer les bases sociales.

M. le Ministre estime que le but pourra être atteint, étant donné que le projet élimine les obstacles majeurs auxquels les classes moyennes se heurtent en matière de crédits. La garantie de l'Etat prévue par le présent projet ne doit pas être accordée pour chaque crédit en particulier, mais sera octroyée à un Fonds de Garantie.

Les dispositions secondaires du projet contribueront également à la réalisation de ses objectifs; en intégrant les

ling van de private banken wordt het aantal distributiepunten vermenigvuldigd en de kredietmogelijkheid dichterbij de kredietbehoeften gebracht. Verminderde rentevoeten, vereenvoudiging en bespoediging der procedure zullen in dezelfde zin hun uitwerking hebben.

2. Functionering van het stelsel.

Veel vroeger reeds heeft de wetgever zich bekommerd om het probleem van de kredietverschaffing aan de middenstand.

De Nationale Kas voor Beroepskrediet die werd opgericht bij besluitwet van 23 december 1946 was een samensmelting van verscheidene parastatale instellingen die zich met de kredietverlening aan de middenstand inlieten. De belangrijkste ervan: de Hoofdkas voor Klein Beroepskrediet werd reeds bij de wet van 11 mei 1929 opgericht.

Deze verscheidene wetgevingen waren uitgegaan van de vaststelling dat de private kredietorganismen zich minder interesseerden aan kleine kredieten omdat de kosten ervan te hoog opliepen; voor de middenstander zelf waren deze kredieten in het algemeen te duur.

Het doel van de inrichtingen voor klein beroepskrediet was dus niet de verrichtingen te aanvaarden die door de banken geweigerd werden omdat hun waarborgen onvoldoende waren, maar wel verrichtingen te aanvaarden die door de banken geweerd werden omdat zij niet genoeg winst opleverden, wegens hun onbeduidende aard, of wanneer het gaat om kredietopeningen die hun fondsen te lang immobiliseerden.

De kredieten toegestaan door de N.K.B.K. moet gedekt zijn door zakelijke of persoonlijke waarborgen aangenomen door de bestuursorganen van de Kas (artikel 3, 7^e lid, van het koninklijk besluit van 2 juni 1956).

De Nationale Kas voor Beroepskrediet zou haar rol te buiten zijn gegaan indien zij ware overgegaan tot het toekennen, met de gelden die haar uit meer belangloze bron en met Staatswaarborg waren ter beschikking gesteld, van kredieten die onvoldoende dekking vertoonden. Artikel 8, § 2, van de besluitwet van 23 december 1946 beperkte trouwens tot 15 000 000 frank de mogelijkheid van de N.K.B.K. om notorietetskrediet te verlenen met de waarborgen van maatschappijen van onderlinge borgstelling.

Niettemin heeft de Nationale Kas voor Beroepskrediet haar taak in sociale zin opgevat, een vierde ongeveer van de door haar toegekende kredieten werden verleend zonder hypothecaire waarborgen.

Indien men echter wilde verder gaan, en meer kredieten verlenen op grond van notorieteit, dan kon men van de kredietverlenende instellingen (met inbegrip van de Nationale Kas voor Beroepskrediet) niet vergen dat zij alleen de risico's aan dergelijke kredieten verbonden, zouden dragen.

De Regering heeft het daarom nuttig geoordeeld, binnen wel bepaalde grenzen en onder duidelijk omschreven voorwaarden de Staatswaarborg te verlenen voor kredieten die ten dele alleen gegarandeerd zijn door de persoonlijke hoedanigheden van de kredietopnemer en de economische leefbaarheid van zijn onderneming.

Zij stelt door het onderhavig ontwerp voor dat in de schoot van de N.K.B.K. een Waarborgfonds zou worden opgericht dat wordt gestijfd door talrijke doch kleine bijdragen van de kredietorganismen en de kredietopnemers. De omloop der verbintenissen van het Fonds mag niet hoger zijn dan 500 000 000 frank met mogelijkheid dit bedrag tweemaal met 250 000 000 frank te verhogen. De Staat verleent zijn waarborg aan het geheel der verbintenissen van het Fonds en betaalt jaarlijks aan de N.K.B.K. het debetsaldo van het Waarborgfonds.

Het Fonds zal dienen tot het waarborgen van de terugbetaling in hoofdsom, intresten en bijkomende kosten van

banques privées, on multipliera les points de distribution et on rapprochera les possibilités de crédit des besoins de crédit. Des taux d'intérêt réduits, une procédure simplifiée et accélérée feront également sentir leurs effets.

2. Fonctionnement du système.

Depuis longtemps le législateur s'est préoccupé du problème du crédit aux classes moyennes.

La Caisse Nationale de Crédit Professionnel, créée par l'arrêté royal du 23 décembre 1946, a été constituée par la fusion de plusieurs organismes parastataux s'occupant de l'octroi de crédit aux classes moyennes. La principale de ces institutions, la Caisse centrale du petit crédit professionnel, avait déjà été créée par la loi du 11 mai 1929.

Ces diverses législations étaient basées sur la constatation que les organismes de crédit privés s'intéressaient moins au petit crédit en raison des frais élevés; pour les classes moyennes mêmes ces crédits étaient généralement trop onéreux.

Les organismes de petit crédit professionnel avaient donc pour but d'accepter les opérations qui avaient été refusées par les banques en raison non pas de leurs garanties insuffisantes, mais parce que trop peu rémunératrices ou d'importance minime ou parce que ces ouvertures de crédit immobilisaient trop longtemps leurs fonds.

Les crédits consentis par la C.N.C.P. doivent être couverts par des garanties réelles ou personnelles agréées par les organes directeurs de la Caisse (article 3, al. 7 de l'arrêté royal du 2 juin 1956).

La Caisse Nationale de Crédit Professionnel serait sortie de son rôle statutaire si elle avait octroyé des crédits insuffisamment garantis au moyen de fonds récoltés dans leur immense majorité sur le marché des capitaux. L'article 8, § 2, de l'arrêté-loi du 23 décembre 1946 a d'ailleurs limité à 15 000 000 de francs l'octroi direct de crédits de notoriété par la C.N.C.P. avec la garantie des Sociétés de cautionnement mutuel.

Néanmoins, la Caisse Nationale de Crédit Professionnel avait une conception sociale de sa tâche, puisqu'un quart environ des crédits ont été consentis sans garanties hypothécaires.

Toutefois, si on voulait aller plus loin et accorder plus de crédits de notoriété, on ne pouvait exiger des organismes de crédit (y compris la Caisse Nationale de Crédit Professionnel) qu'ils portent seuls les risques inhérents à ces crédits.

C'est pourquoi le Gouvernement a estimé qu'il était utile d'accorder la garantie de l'Etat, dans des limites bien définies et à des conditions nettement déterminées, à des crédits qui ne sont garantis en partie que par les qualités personnelles du bénéficiaire de crédit et par la viabilité économique de son entreprise.

Il propose dans le présent projet de créer au sein de la C.N.C.P. un Fonds de Garantie, alimenté par les modestes mais nombreuses contributions des organismes de crédit et des bénéficiaires de crédit. L'encours des engagements du Fonds ne peut dépasser 500 000 000 de francs; ce montant peut être majoré ultérieurement, à deux reprises, de 250 000 000 de francs. L'Etat accorde sa garantie à l'ensemble des engagements du Fonds et paye annuellement à la C.N.C.P. le solde déficitaire du Fonds de Garantie.

Le Fonds servira à garantir le remboursement en capital, intérêts et accessoires des crédits consentis aux petites et

kredieten die worden toegestaan aan kleine en middelgrote ondernemingen en aan beoefenaars van vrije beroepen (art. 2).

In principe zal het Waarborgfonds niet het volledig risico van de kredietopening mogen dekken. De Minister kan evenwel in uitzonderlijke gevallen afwijkingen toestaan op deze regel.

3. Waarom geen afzonderlijke instelling ?

Uw Commissie heeft, zowel bij de algemene bespreking, als bij de bespreking van het eerste artikel grondig van gedachten gewisseld over de gevolgen van het feit dat het Waarborgfonds geen autonome instelling is met eigen rechtspersoonlijkheid.

De Minister geeft toe, zoals de Raad van State het opmerkt, dat het hier gaat om een ongebruikelijke regeling.

Hij meent evenwel, en de commissie was het met hem eens, dat een nieuwe parastatale instelling tot belangrijke nieuwe uitgaven zou geleid hebben (leidinggevend personeel, lokalen, uitrusting van burelen, enz.).

Hoewel de werking van het Waarborgfonds eveneens nieuwe uitgaven zal medebrengen, mag men toch overtuigd zijn dat deze aanzienlijk lager zullen zijn dan wanneer een afzonderlijke instelling wordt opgericht.

Anderzijds heeft het Parlement zich herhaaldelijk uitgesproken tegen het steeds aanzienlijker wordend aantal parastatale instellingen, waarop de controle steeds uiterst moeilijk is.

Verscheidene leden wijzen op hun beurt op het ongewone van het systeem; het Waarborgfonds heeft geen eigen rechtspersoonlijkheid, dus bestaat het niet in rechte, en toch heeft het een eigen bestuur.

Daar het Waarborgfonds opgericht wordt in de schoot van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, zal deze instelling dan waarborg ontvangen van zich zelf ?

Hoe zal de procedure verlopen wanneer de ontlener zijn verbintenissen niet nakomt en wanneer het Waarborgfonds moet worden aangesproken ?

Is er geen tegenstrijdigheid tussen de bevoegdheden die aan het Comité van het Fonds worden toegekend en het artikel 9 van het statuut van de Nationale Kas (koninklijk besluit van 31 januari 1958, *Belgisch Staatsblad* van 28 februari 1958) waarbij de bevoegdheden van de raad van beheer en van de directeur-generaal van die Nationale Kas voor Beroepskrediet worden vastgelegd ?

De Minister antwoordt op deze opmerkingen door voorlezing van een citaat uit het advies dat de Raad van State gaf bij de beoordeling van het voorontwerp dat hem werd voorgelegd. Hier volgt dit citaat :

« Luidens het eerste artikel van het voorontwerp wordt « bij » de Nationale Kas voor Beroepskrediet een Waarborgfonds opgericht, waarvan de werkzaamheid zich in die instelling ontwikkelt. Dat Fonds wordt beheerd door een comité, waarvan de wet de samenstelling regelt. Een eigen rechtspersoonlijkheid heeft het niet, zodat het in feite een nieuwe tak van werkzaamheid wordt. De beslissingen in deze nieuwe tak van werkzaamheid gaan uit van een ander gezagsorgaan dan datgene dat beslissingsrecht heeft in zaken die tot dusver tot de bevoegdheid van de Nationale Kas voor Beroepskrediet behoorden. Dit is een ongebruikelijke regeling. Om moeilijkheden bij de toepassing te voorkomen, is het nodig de gevolgtrekkingen daaruit te maken.

» Het Fonds maakt een integrerend deel uit van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, en deze Kas alleen heeft rechtspersoonlijkheid. De beslissingen van het Comité van het Fonds verbinden de Kas. In geval van betwistingen over

moyennes entreprises et aux titulaires de professions libérales (art. 2).

En principe, le Fonds de Garantie ne pourra supporter la totalité des risques d'ouvertures de crédits. Cependant, dans des cas exceptionnels, le Ministre pourra accorder des dérogations à cette règle.

3. Pourquoi ne pas créer un organisme distinct ?

Au cours de la discussion générale et de l'examen de l'article premier, votre Commission a longuement examiné les conséquences du fait que le Fonds de Garantie ne constitue pas un organisme autonome ayant une personnalité juridique propre.

M. le Ministre reconnaît, comme le Conseil d'Etat le fait d'ailleurs remarquer, qu'il s'agit en l'occurrence d'une organisation inhabituelle.

Il estime cependant — et la Commission est d'accord avec lui sur ce point — qu'un nouvel organisme parastatal aurait entraîné de nouvelles dépenses importantes (personnel dirigeant, locaux, équipement des bureaux, etc.).

Bien que le fonctionnement du Fonds de Garantie puisse entraîner également de nouvelles dépenses, on peut être persuadé que celles-ci seront beaucoup moins élevées que si l'on avait créé un organisme distinct.

D'autre part, le Parlement s'est prononcé à plusieurs reprises contre la prolifération des parastataux, dont le contrôle est toujours extrêmement difficile.

Plusieurs membres attirent à leur tour l'attention sur le caractère insolite du système; le Fonds de Garantie n'a pas de personnalité juridique propre et n'existe donc pas en droit; il a pourtant sa propre direction.

Etant donné que le Fonds de Garantie est créé au sein de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, cet organisme recevra-t-il donc des garanties de soi-même ?

Quelle sera la procédure lorsque le bénéficiaire ne tient pas ses engagements ou lorsque le Fonds de Garantie lui-même doit être assigné ?

N'y a-t-il pas une contradiction entre les attributions du comité du Fonds et l'article 9, du statut de la Caisse Nationale (arrêté royal du 31 janvier 1958, *Moniteur Belge* du 28 février 1958), qui détermine les attributions du conseil d'administration et du directeur général de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel ?

M. le Ministre répond à ses observations en donnant lecture d'un passage de l'avis du Conseil d'Etat sur un avant-projet qui lui avait été soumis. Voici ce passage :

« Aux termes de l'article premier de l'avant-projet, il est créé, « auprès » de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, un Fonds de Garantie dont l'activité s'exerce au sein de cet organisme. Ce Fonds est géré par un comité dont la composition est réglée par la loi. Il n'a pas de personnalité juridique propre. Il en résulte que l'activité du Fonds est, en réalité, une branche d'activité nouvelle de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel. Les décisions prises dans cette nouvelle branche d'activité relèvent d'un organe différent de celui qui est habilité à prendre les décisions dans les matières qui étaient jusqu'à présent de la compétence de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel. Cette organisation est inhabituelle. Il importe d'en dégager les conséquences, afin d'éviter toute difficulté d'application.

» Le Fonds fait partie intégrante de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel qui a, seule, la personnalité civile. Les décisions du comité du Fonds engagent la Caisse. Dans les cas où des contestations s'élèveraient sur l'obligation de

de waarborgplicht zal de Kas worden gedagvaard en zij ook zal de vorderingen tot vrijwaring van de belangen van het Fonds instellen.

» Wanneer een kredietinstelling een lening toestaat, komt het Fonds, — dus ten slotte de Kas, waarvoor het comité van het Fonds hier optreedt — tussen bij wijze van een bijkomend contract, met name een borgtocht, waarin het de schuld van de geldopnemer tegenover de kredietinstelling waarborgt. Bedragen die de Nationale Kas voor Beroepskrediet genoodzaakt mocht zijn, in de plaats van de hoofdschuldenaar te betalen, zal zij op rekening van het Fonds brengen. Ook teruggevorderde bedragen zullen op die rekening worden geboekt.

» Wanneer een kredietinstelling een lening toestaat, komt borg van het Fonds in werkelijkheid maar een interne verichting zijn. Men ziet immers moeilijk twee organen van een zelfde rechtspersoon een contract van borgtocht aangaan. Haar verlies zal de Kas door middel van een speciaal fonds dekken.

» Tussen de raad van beheer van de Kas en het comité van het Fonds kunnen conflicten ontstaan. Men ziet niet hoe het, aan de hand van de bestaande geschillenregeling, mogelijk zou zijn ze op te lossen. Iedere bron van conflict behoort dan ook zorgvuldig te worden uitgeschakeld. Volgens artikel 13 van het voorontwerp stelt het Comité van het Fonds de richtlijnen vast voor het optreden van het Fonds. Binnen het raam van deze richtlijnen kunnen de kredietinstellingen individuele beslissingen nemen. De raad van beheer van de Kas kan dus een beslissing nemen, die het Fonds zal verbinden. Ten einde betwistingen te vermijden tussen het comité van het Fonds en de raad van beheer over de geldigheid van een verbintenis van het Fonds, moet worden verhinderd dat de organen van de Nationale Kas voor Beroepskrediet de waarborg van het Fonds zonder toestemming van het comité van het Fonds kunnen verlenen.

» Voorts bepale men nauwkeurig, onder welke voorwaarden de waarborg van het Fonds in het voordeel van de Kas werkt, namelijk in de gevallen waarin de schuldenaar in gebreke blijft of onvermogen wordt.

» Een ander gevolg van de eenheid van rechtspersoonlijkheid is, dat er tussen de goederen van de Kas en die van het Fonds alleen een onderscheid op boekhoudkundig gebied is. Schuldeisers van de Kas vinden in haar vermogen het tegoed van het Fonds en het tegoed van de Kas staat in voor de verbintenissen van het Fonds.

» Opdat het beheer van het Fonds geen hinderlijke gevolgen voor de financiële toestand van de Nationale Kas voor Beroepskrediet kan hebben, bepaalt artikel 3, § 1, tweede lid, van het ontwerp: « ingeval de activa van » het Fonds ontoereikend zijn om de uitgaven te bestrijden, stelt de Staat het vereiste bedrag ter beschikking » van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, op eenvoudig » verzoek van deze laatste ». Luidens het eerste lid van dezelfde paragraaf wordt anderzijds « op de verbintenissen » van het Fonds.. Staatswaarborg verleend ».

» Staatsbijdrage op eenvoudig verzoek betekent dat de Nationale Kas voor Beroepskrediet altijd bij machte zal zijn, aan de verplichtingen van het Fonds te voldoen. »

De Minister resumeert de geschapen toestand als volgt:

1. Het comité van het Fonds bepaalt de waarborgpolitiek die door het Waarborgfonds zal gevolgd worden; het is dit comité dat o.a. beslist of de waarborg voor bepaalde kredieten al dan niet zal gegeven worden, en voor welk bedrag.

Het comité van het Waarborgfonds beslist soeverein

garantie, c'est la Caisse qui sera assignée et c'est aussi la Caisse qui intentera les actions tendant à la protection des intérêts du Fonds.

» Lorsqu'un prêt est accordé par un organisme de crédit, le Fonds, c'est-à-dire, en dernière analyse, la Caisse, agissant par le comité du Fonds, intervient par la voie d'un contrat accessoire, le cautionnement par lequel il garantit envers l'organisme de crédit, la dette de l'emprunteur. Lorsque la Caisse Nationale de Crédit Professionnel sera amenée à payer à la place du débiteur principal, elle imputera son intervention sur le compte du Fonds. Les sommes, qu'elle récupérera seront également inscrites dans ce compte.

» Lorsque la Caisse accordera elle-même un prêt, la garantie du Fonds ne sera, en réalité, qu'une opération d'ordre intérieur. En effet, on conçoit difficilement la conclusion d'un contrat de cautionnement entre deux organes d'une même personne morale. La Caisse couvrira sa perte à l'aide d'un fonds spécial.

» Des conflits peuvent naître entre, d'une part, le conseil d'administration de la Caisse et, d'autre part, le comité du Fonds. On n'aperçoit pas comment ces conflits pourraient être résolus par les recours contentieux existants. Aussi, convient-il d'éliminer avec soin toute source de conflit. L'article 13 de l'avant-projet prévoit que le comité du Fonds arrête les directives de l'intervention du Fonds. Les décisions individuelles d'intervention peuvent être prises, dans le cadre des directives, par les organismes de crédit. Le conseil d'administration de la Caisse pourra donc prendre une décision qui engagera le Fonds. Afin d'éviter toute discussion entre le comité du Fonds et le conseil d'administration, sur la validité de l'engagement du Fonds, il conviendrait d'éviter que la garantie du Fonds puisse être accordée par les organes de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel sans l'assentiment du comité du Fonds.

» D'autre part, il conviendrait de déterminer avec précision les conditions dans lesquelles la garantie du Fonds jouera au profit de la Caisse, notamment quant au défaut ou à l'insolvabilité du débiteur.

» Une autre conséquence de l'unité de la personnalité civile est que la distinction entre les biens de la Caisse et ceux du Fonds est purement comptable. Les créanciers de la Caisse trouvent dans le patrimoine de celle-ci les avoirs du Fonds, tout comme les avoirs de la Caisse répondent des engagements du Fonds.

» Pour éviter que la gestion du Fonds puisse avoir des répercussions fâcheuses sur la situation financière de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, il est prévu, à l'article 3, § 1, deuxième alinéa, du projet « qu'au cas où » l'actif du Fonds serait insuffisant pour faire face aux » débours, l'Etat met le montant nécessaire à la disposition » de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, à première demande de celle-ci ». D'autre part, aux termes de l'alinéa premier du même paragraphe, « les engagements » du Fonds bénéficient de la garantie de l'Etat ».

» L'intervention de l'Etat à première demande aura pour effet que la Caisse Nationale de Crédit Professionnel sera toujours à même de satisfaire aux obligations du Fonds. »

M. le Ministre résume la situation comme suit :

1. Le comité du Fonds de Garantie détermine la politique de garantie qui sera pratiquée par le Fonds; il décide notamment si et à concurrence de quel montant la garantie sera accordée pour certains crédits.

Le comité du Fonds de Garantie décide souverainement,

d.i. los van de Nationale Kas of de waarborg van het fonds al dan niet zal toegekend worden, zal verminderd of teruggetrokken worden.

2. De Raad van beheer van de Nationale Kas zijnerzijds heeft o.a. de zorg voor het beheer van de gelden van het Fonds, int de bijdragen, betaalt de door het Fonds verschuldigde bedragen uit, treedt namens het Fonds in rechte op, zowel als eiser dan als verweerder, enz.

Wanneer na uitwinning van de goederen van een krediet-opnemer die de waarborg van het Fonds heeft ontvangen, de kredietinstelling niet volledig terugbetaalt, zal zij de Nationale Kas voor Beroepskrediet aanspreken ter uitvoering van deze verbintenis. Meent het Waarborgfonds zijnerzijds dat het ten onrechte is tussengekomen ten voordele van een krediet-opnemer, omdat b.v. achteraf blijkt dat de krediet-opnemer of het kredietorganisme de opgelegde voorwaarden niet heeft nageleefd, dan zal de Nationale Kas voor Beroepskrediet voor het Waarborgfonds de procedure instellen en vervolgen.

Hetzelfde geldt voor alles wat het beheer van de gelden van het Waarborgfonds betreft; het is de Nationale Kas die de belangen van het Waarborgfonds benaastigt.

Uw Commissie is van oordeel dat mits deze duidelijke omschrijving van de bevoegdheden van het comité van het Fonds en van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, er geen gevaren meer zijn voor het functioneren van het systeem.

Dit blijkt trouwens ook uit het advies van de Raad van State.

4. De samenstelling van het comité van het Fonds.

Verschillende meningen kwamen tot uiting in de schoot van uw Commissie betreffende de samenstelling van het comité van het Fonds (art. 6).

Een lid was van oordeel dat een comité van elf leden te talrijk is en dat men zich zou moeten beperken tot een comité van drie personen die ervaring hebben inzake beroepskrediet. Hij meent dat de vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de middenstand eigenlijk niet zeer representatief zullen zijn omdat de organisaties zelf van de middenstand, slechts een minderheid van de middenstanders groeperen.

Een ander lid meent daarentegen dat er reeds te veel technici in het comité zitting hebben, dat deze minder zullen geneigd zijn rekening te houden met de sociale criteria; hij verwijst dienaangaande naar de opvatting die de Nationale Kas voor Beroepskrediet zou hebben aangekleefd.

De Minister meent dat de vertegenwoordiging van de middenstandsberoepen in het comité nuttig is omdat deze personen de aan de middenstand gestelde behoeften van dichtbij kennen.

Anderzijds verwijst de Minister naar de samenstelling van de raad van beheer van de N.K.B.K. waar op de negen leden (een voorzitter en acht beheerders) er slechts twee worden voorgedragen door de Hoge Raad van de Middenstand en een door het Economisch en Sociaal Instituut van de Middenstand.

Hij meent derhalve dat een gezond evenwicht is bereikt in de samenstelling van het comité van het Fonds; de ruime vertegenwoordiging der middenstandsberoepen is een waarborg tegen overdreven strakheid en geeft een rechtmatig medezeggingschap aan de georganiseerde middenstand.

5. De tussenkomst der banken.

Een lid wijst op het moeilijk verleden dat de meeste kredietverenigingen achter de rug hebben; gedurende lange

c'est-à-dire en dehors de la Caisse Nationale, si la garantie du Fonds sera accordée, réduite ou retirée.

2. De son côté, le conseil d'administration de la Caisse Nationale s'occupera notamment de la gestion des avoirs du Fonds, il percevra les contributions, payera les sommes dues par le Fonds, restera en justice, au nom du Fonds, tant comme demandeur que comme défendeur, etc.

Lorsque, après éviction des biens d'un bénéficiaire qui a reçu la garantie du Fonds, la société de crédit ne rembourse pas la totalité, elle assignera la Caisse Nationale de Crédit Professionnel en vue de l'exécution de cet engagement. Lorsque le Fonds de Garantie estime, pour sa part, qu'il est intervenu à tort en faveur d'un bénéficiaire, parce qu'il est apparu, par après, que celui-ci ou la société de crédit n'a pas rempli les conditions prévues, la Caisse Nationale de Crédit Professionnel introduira et poursuivra la procédure.

Il en sera ainsi pour tout ce qui concerne la gestion des avoirs du Fonds de Garantie; ce sera la Caisse Nationale qui veillera aux intérêts du Fonds de Garantie.

Votre Commission estime que grâce à cette définition précise des attributions du comité du Fonds et de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, le fonctionnement du système ne présente plus de risques.

C'est ce qui ressort également d'ailleurs de l'avis du Conseil d'Etat.

4. La composition du comité du Fonds.

Plusieurs opinions se sont manifestées au sein de votre Commission concernant la composition du comité du Fonds (art. 6).

Un commissaire estime qu'un comité de onze membres est trop nombreux et qu'il faudrait se limiter à un comité de trois personnes ayant de l'expérience en matière de crédit professionnel. Selon lui, les représentants des organisations représentatives des classes moyennes ne seront vraiment pas très représentatifs, parce que les organisations mêmes des classes moyennes ne groupent qu'une minorité de celles-ci.

En revanche, un autre commissaire estime qu'il y a trop de techniciens au sein du comité et qu'ils seront moins disposés à tenir compte des critères sociaux; à ce propos, il se réfère au point de vue que la Caisse Nationale de Crédit Professionnel aurait préconisé.

M. le Ministre estime que la représentation des professions des classes moyennes au sein du comité est utile, parce que ces personnes connaissent parfaitement les besoins des classes moyennes.

D'autre part, M. le Ministre se réfère à la composition du conseil d'administration de la C.N.C.P. où, sur neuf membres (un président et huit administrateurs), deux membres seulement sont présentés par le Conseil Supérieur des Classes moyennes et un membre par l'Institut Economique et Social des Classes Moyennes.

Il estime par conséquent qu'un bon équilibre a été atteint dans la composition du comité du Fonds; la large représentation des professions des classes moyennes constitue une garantie contre toute rigidité excessive et confère un droit de regard légitime aux classes moyennes organisées.

5. L'intervention des banques.

Un commissaire attire l'attention sur le passé difficile de la plupart des organismes de crédit; pendant longtemps ils

tijd waren zij op eigen krachten aangewezen en het gebeurde dat vooraanstaande personen uit de kassen of uit de middenstandsbeweging met eigen gelden dienden bij te springen om het voortbestaan der kassen in moeilijke tijden te verzekeren.

Nu de kredietverlening aan de middenstand degelijker is georganiseerd zien bepaalde regionale kredietverenigingen met tegenzin dat ook de N.M.K.N. en de private banken van de voordelen van deze wet zullen kunnen genieten.

Hetzelfde lid vraagt zich af of het niet mogelijk is de tegemoetkomingen van het Waarborgfonds uit te sluiten voor kredieten beneden de 500 000 frank die door andere instellingen dan de door de N.K.B.K.K. erkende kredietverenigingen worden verleend.

De Minister antwoordt dat het de bedoeling is, bij het inschakelen der private banken, het krediet dicht bij de middenstand te brengen; de banken hebben praktisch in alle gemeenten hun agentschappen, terwijl de kassen voor beroepskrediet uiteraard minder verspreid zijn.

Hij meent bovendien dat deze bepaling in genedele de werking der regionale kassen voor beroepskrediet zal remmen. Door de nieuwe vorm van waarborg zal de kredietverlening een zekere expansie kennen en het is vanzelfsprekend dat de door de N.K.B.K. erkende kredietorganismen daarvan zullen profiteren.

Anderzijds neemt de Minister zich voor in het ontwerp van algemeen reglement dat hij samen met de Minister van Financiën aan de Koning zal voorleggen, bepaalde voordelen te voorzien voor de erkende kredietinstellingen.

Zo overweegt hij als voorwaarde voor het toekennen van de waarborg voor leningen door de N.M.K.N. en de privé-banken voorop te stellen dat zij aan hun klanten die op het Waarborgfonds beroep doen, geen hogere tarieven dan deze van de N.K.B.K. zouden mogen aanrekenen.

Anderzijds kan het comité van het Fonds de door de N.K.B.K. erkende kredietorganismen machtigen om binnen het kader van de regels en de richtlijnen die het zelf vaststelt, rechtstreeks de waarborg van het Fonds toe te zeggen, zodat de procedure merkkelijk zal worden ingekort.

Voor de privébanken zal steeds de voorafgaande goedkeuring van het comité van het Fonds nodig zijn.

Dit onderscheid is gerechtvaardigd door het feit dat de bedoelde aangenomen kredietorganismen een specifieke ervaring hebben in zake beroepskrediet, dat zij door de N.K.B.K. gecontroleerd worden en trouwens inzake de kredietverlening zelf nu reeds over een gelijkaardige faciliteit beschikken bij de N.K.B.K.

Op te merken valt dat de N.K.B.K., krachtens artikel 7, *in fine*, steeds de voorafgaande goedkeuring van het Fonds nodig heeft om van de tegemoetkoming te kunnen genieten, voor de rechtstreeks door haar verleende kredieten.

Dit verschil in behandeling tussen de N.K.B.K. en de door haar erkende organismen is uitsluitend gebaseerd op het feit dat juridisch geen onderscheid bestaat tussen het Waarborgfonds en de N.K.B.K., zodat diende vermeden dat tussen twee organen van een zelfde rechtspersoon conflicten zouden ontstaan, waarvan men niet goed inziethoe ze aan de hand van de bestaande geschillenregeling zouden kunnen worden opgelost.

6. De onderlinge verhouding der borgen.

Bij de behandeling van artikel 5 werd een grondige gedachtenwisseling gehouden over de juridische verhoudingen tussen enerzijds het Waarborgfonds en anderzijds de gebeurlijke medeborgen van het kredietverlenend organisme.

ont dû se tirer d'affaire par leurs propres moyens, et il est arrivé que des personnalités éminentes des caisses ou du mouvement des classes moyennes ont dû aider les caisses de leur propres deniers pour assurer leur survie dans des moments difficiles.

Maintenant que le crédit aux classes moyennes est organisé sur une base plus stable, certains organismes de crédit régionaux constatent avec déplaisir que la C.N.C.P. et les banques privées bénéficieront également des avantages de la présente loi.

Le même membre se demande si l'on ne pourrait pas exclure les interventions du Fonds de Garantie pour les crédits de moins de 500 000 francs accordés par d'autres organismes que les établissements de crédit agréés par la C.N.C.P.

M. le Ministre répond qu'en faisant appel aux banques privées on a voulu rendre le crédit plus accessible aux classes moyennes; les banques ont des agences dans presque toutes les communes, alors que les caisses de crédit professionnel sont essentiellement moins répandues.

Il estime au surplus que cette disposition ne freinera aucunement le fonctionnement des caisses régionales de crédit professionnel. Grâce à la nouvelle forme de garantie, l'octroi de crédits connaîtra une certaine expansion et il est évident que les organismes de crédit agréés par la C.N.C.P. en profiteront.

D'autre part, M. le Ministre se propose, de prévoir certains avantages en faveur des organismes de crédit agréés dans le projet de règlement général qu'il présentera au Roi, conjointement avec le Ministre des Finances.

C'est ainsi qu'il envisage de poser comme condition à l'octroi de la garantie aux emprunts consentis par la C.N.C.P. et par les banques privées que celles-ci n'appliquent pas à leurs clients qui font appel au Fonds de Garantie des tarifs supérieurs à ceux de la C.N.C.P.

D'autre part, le comité du Fonds peut autoriser les organismes de crédit agréés par la C.N.C.P. à accorder directement la garantie du Fonds, dans le cadre des règles et des directives qu'il fixe lui-même, de sorte que la procédure sera sensiblement écourtée.

Pour les banques privées, l'approbation préalable du comité du Fonds sera toujours requise.

Cette distinction se justifie par le fait que lesdits organismes agréés ont acquis une expérience spécifique en matière de crédit professionnel, qu'ils sont soumis au contrôle de la C.N.C.P. et qu'ils disposent d'ailleurs de facilités analogues auprès de la C.N.C.P. en ce qui concerne l'octroi même des crédits.

Notons qu'en vertu de l'article 7, *in fine*, la C.N.C.P. doit toujours obtenir l'autorisation préalable du Fonds pour pouvoir bénéficier de l'intervention pour les crédits qu'elle accorde directement.

Cette différence de traitement entre la C.N.C.P. et les organismes agréés par elle est uniquement basée sur le fait qu'il n'y a aucune distinction juridique entre le Fonds de Garantie et la C.N.C.P. On devait donc éviter qu'entre deux organes de la même personne juridique ne surgissent des conflits dont on ne voit pas très bien comment on pourrait les résoudre eu égard au contentieux existant.

6. Les rapports réciproques entre les fidéjusseurs.

A l'article 5, un large échange de vues a eu lieu concernant les rapports juridiques entre le Fonds de Garantie, d'une part, et les cofidéjusseurs éventuels de l'organisme de crédit, d'autre part.

Verscheidene veronderstellingen werden gemaakt en aan de hand van voorbeelden geïllustreerd o.m. om uit te maken of artikel 2033 van het Burgerlijk Wetboek inzake hoofdelijkheid tussen de borgen van toepassing zal zijn.

De Minister heeft geantwoord dat de toepassingsmodaliteiten zullen moeten vastgelegd worden in de « regels en richtlijnen » die het comité van het Fonds hem zal moeten voorleggen en dat hij niet kan vooruitlopen op de keuze die zal worden gedaan tussen de verschillende vormen van contract van borgtocht.

Hij meent evenwel dat het type-contract dat zal opgesteld worden in algemene regel zou moeten voorzien: het voorrecht van schuldsplitsing ten voordele van het Waarborgfonds.

Derhalve meent hij dat het contract zal kunnen afwijken van de regel van de hoofdelijkheid tussen de borgen.

7. Verscheidene vragen.

— Een lid vraagt welke de rol zal zijn die de maatschappijen van onderlinge borgstelling nog zullen te vervullen hebben?

De Minister meent dat aan de taak van deze instellingen niets veranderd zal worden; zij kunnen inderdaad optreden zoals voorheen.

Hij stelt evenwel vast dat de maatschappijen voor onderlinge borgstelling niet al het nut hebben opgeleverd dat men ervan had verwacht en hij schrijft dit toe aan het feit dat door de avalcommissie en de verplichte inschrijving op het kapitaal, de kredieten met borgstelling van de maatschappijen van onderlinge borgstelling te duur uitvielen.

— Een lid vraagt of er geen contradictie bestaat tussen het huidige ontwerp en het artikel 8, § 2, van het statuut der N.K.B.K.? Dit artikel voorziet inderdaad dat de N.K.B.K. organismen kan erkennen die notariële kredieten zullen kunnen waarborgen. Het totaal bedrag van de rechtstreekse verbintenissen van de Kas mag, voor die kredieten niet meer dan 15 000 000 frank belopen.

De Minister is van oordeel dat het hier om twee totaal verschillende zaken gaat.

Inderdaad handelt het bewust artikel over de kredieten met waarborg van de erkende maatschappijen voor onderlinge borgstelling; de gestelde grens kan niet van toepassing zijn op de door het Waarborgfonds gegarandeerde kredieten.

— Een lid vestigt de aandacht van de Minister op de scherpe seizoenschommeling in de kredietbehoeften van sommige sectoren van de middenstand (bv. speelgoedhandel, toeristische nijverheid, enz.). Hij stelt vast dat de kredieten met hypotheaire waarborgen te veel kosten veroorzaken gezien de korte duur van de looptijd van deze kredieten.

De Minister onderstreept dat de kredietaanvrager in tegenstelling met hetgeen het geval is met de wet van 7 augustus 1953 de waarborg van het Fonds zal kunnen krijgen zelfs al heeft hij niet alle andere vormen van zekerheidstelling uitgeput.

Bovendien meent de Minister dat in dit geval gebruik kan gemaakt worden van de mogelijkheid geschapen door artikel 8.

— Een lid vraagt hoe de Minister de toepassing ziet van het artikel 10 (tussenkomen in de verliezen van plaatselijke kredietinstellingen voor ambachtswerktuigen en maatschappijen van onderlinge bijstand)?

Plusieurs hypothèses ont été faites appuyées par des exemples, notamment pour déterminer si l'article 2033 du Code civil relatif à la solidarité des fidéjusseurs est applicable.

M. le Ministre répond que les modalités d'application devront être fixées dans les « règles et directives » que le comité du Fonds devra lui soumettre et qu'il ne peut préjuger du choix qui sera fait entre les différentes formes de contrat de cautionnement.

Il estime cependant que le contrat type qui sera élaboré devra prévoir en règle générale le bénéfice de division en faveur du Fonds de Garantie.

Il estime dès lors que le contrat pourra déroger à la règle de la solidarité des fidéjusseurs.

7. Questions diverses.

— Un membre demande quel rôle joueront encore les sociétés de cautionnement mutuel?

M. le Ministre estime qu'aucune modification n'interviendra dans la mission de ces organismes; ils interviendront comme avant.

Il constate cependant que les sociétés de cautionnement mutuel n'ont pas donné tous les résultats utiles escomptés, ce qu'il attribue au fait que les crédits garantis par les sociétés de cautionnement mutuel étaient trop onéreux en raison de la commission d'aval et de l'inscription obligatoire de capital.

— Un membre demande s'il n'y a pas de contradiction entre le présent projet et l'article 8, § 2, du statut de la C.N.C.P.? Cet article prévoit, en effet, que la C.N.C.P. peut agréer des organismes qui sont à même de cautionner des crédits de notoriété. Pour ces crédits, le montant total des engagements de la Caisse ne peut dépasser 15 000 000 de francs.

M. le Ministre estime qu'il s'agit, en l'occurrence, de deux choses essentiellement différentes.

En effet, ledit article traite des crédits garantis par les sociétés de cautionnement mutuel agréées, et le plafond fixé ne peut s'appliquer aux crédits garantis par le Fonds de Garantie.

— Un membre attire l'attention du Ministre sur les fluctuations saisonnières importantes qui se manifestent dans les besoins de crédit de certains secteurs des classes moyennes (par exemple: le commerce des jouets, le tourisme, etc.). Il constate que les crédits à garanties hypothécaires sont trop onéreux en raison de leur durée trop limitée.

M. le Ministre souligne que, contrairement à la loi du 7 août 1953, le demandeur de crédit peut obtenir la garantie du Fonds, même s'il n'a pas épuisé toutes les autres formes de cautionnement.

En outre, M. le Ministre estime que l'on peut dans ce cas user de la faculté prévue par l'article 8.

— Un membre demande comment le Ministre envisage l'application de l'article 10 (intervention dans les pertes subies par les sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal et par les sociétés de cautionnement mutuel)?

De Minister antwoordt dat deze zaak zal geregeld worden door het algemeen reglement dat in toepassing van artikel 11 zal worden uitgevaardigd.

— Een lid acht het gelukkig dat niet meer voor iedere aanvraag tot tegemoetkoming zal moeten bewezen worden dat de aanwending der kredieten zal beantwoorden aan een algemeen economisch belang; hij meent echter, en de Minister bevestigt deze zienswijze, dat zal rekening gehouden worden met de economische leefbaarheid van de onderneming en de expansiemogelijkheden van de bedrijfstak waartoe zij behoort.

Bespreking van de artikelen.

Eerste artikel.

Wat het ontbreken van rechtspersoonlijkheid betreft verwijzen wij naar punt 3 van de algemene bespreking. Het amendement van de heer Eeckman dat de toestand verduidelijkt, hoewel het door de Raad van State niet noodzakelijk wordt geacht, wordt eenparig aangenomen.

Art. 2.

Eenparig aangenomen.

Art. 3.

In het tweede lid van de Nederlandse tekst wordt de uitdrukking : « met name », vervangen door : « inzonderheid », wat een juistere weergave is van het Franse woord : « notamment ».

Mits die wijziging is het artikel eenparig aangenomen.

Art. 4.

Het einde van het eerste lid van de Nederlandse tekst dient als volgt gewijzigd : « *wanneer* de aanvrager... opbrengen, of *wanneer* het niet geraden... ».

Wat het tweede lid betreft geldt dezelfde opmerking als voor artikel 3 : « met name », vervangen door : « inzonderheid ».

Een lid geeft een concreet voorbeeld van een beginneling en vraagt aan de Minister of naar zijn oordeel de drie criteria moeten aanwezig zijn dan wel of het volstaat met een of met twee. De Minister antwoordt dat niet noodzakelijk moet voldaan zijn aan de drie genoemde criteria; er kunnen er evenwel ook nog andere gesteld worden.

De Minister verwijst naar de mogelijkheden geboden door artikel 8.

Dit artikel, met inachtneming der wijzigingen, is eenparig aangenomen.

Art. 5.

De onderlinge verhoudingen tussen de verscheidene borgen worden in punt 6 van de algemene bespreking behandeld. De Commissie is akkoord dat de kredietaanvrager voor zijn deel niet alleen zakelijke zekerheden mag aanbrengen doch ook de borgstelling van personen en maatschappijen van borgstelling.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 6.

Het amendement van de heer Eeckman om in de Franse tekst het woord : « géré », te vervangen door : « administré », wordt aangenomen.

De bedoeling is te onderstrepen dat het Fonds de gelden niet beheert.

Een voorstel om de tekst als volgt te doen luiden : « De waarborg is verleend door het Comité van het Fonds », wordt

M. le Ministre répond que cette question sera réglée par le règlement général qui sera promulgué en application de l'article 11.

— Un membre se félicite qu'il ne faudra plus, pour toute demande de subvention, prouver que l'affectation des crédits répond à un intérêt économique général; il croit cependant, et le Ministre confirme cette conception, qu'il sera tenu compte de la viabilité économique et des possibilités d'expansion du secteur économique auquel elle appartient.

Examen des articles.

Article premier.

En ce qui concerne l'absence de personnalité juridique, nous renvoyons au point 3 de la discussion générale. L'amendement de M. Eeckman précisant la situation a été adopté à l'unanimité, bien que le Conseil d'Etat ne l'ait pas jugé indispensable.

Art. 2.

Cet article a été adopté à l'unanimité.

Art. 3.

Au deuxième alinéa du texte néerlandais, l'expression : « met name », a été remplacée par le mot : « inzonderheid », correspondant plus exactement au mot français : « notamment ».

Moyennant cette modification, l'article est adopté à l'unanimité.

Art. 4.

Il convient de modifier le premier alinéa du texte néerlandais comme suit : « *wanneer* de aanvrager... opbrengen, of *wanneer* het niet geraden... ».

Même observation pour le deuxième alinéa que pour l'article 3 : remplacer les mots : « met name », par : « inzonderheid ».

Un membre, citant l'exemple concret d'un débutant, a demandé au Ministre s'il estimait que les trois critères devaient être réunis ou si un ou deux suffisaient. Le Ministre a répondu qu'il ne doit pas nécessairement être satisfait aux trois critères précités, d'autres critères encore pouvant être prévus.

Le Ministre se réfère aux possibilités offertes par l'article 8.

L'article, compte tenu des modifications, est adopté à l'unanimité.

Art. 5.

Les rapports mutuels entre les divers fidéjusseurs ont été traités au point 6 de la discussion générale. La Commission est d'accord pour que le demandeur de crédit puisse, pour sa part, apporter non seulement des sûretés réelles mais également le cautionnement de personnes et de sociétés de cautionnement mutuel.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 6.

L'amendement de M. Eeckman tendant à remplacer dans le texte français le mot : « géré », par le mot : « administré », est adopté.

Il désire ainsi souligner que le Fonds ne gère pas les fonds.

Une proposition tendant à libeller le texte comme suit : « La garantie est accordée par le comité du Fonds » est

door de Minister afgewezen, omdat het niet uitgesloten is dat het comité ook andere daden zal moeten stellen. Zijn hoofdbezigheid is nochtans het toekennen van de waarborg. Een lid vraagt of zes jaar geen te lange termijn is; de Minister antwoordt dat hij dezelfde termijn genomen heeft als voor de raad van beheer van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

Met inachtneming van de wijziging wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Art. 7.

De Commissie stelt vast dat er drie wijzen kunnen zijn om de waarborg toe te kennen :

a) door bepaalde kredietorganismen (nl. de door de N.K.B.K. erkende kredietverenigingen en verenigingen voor ambachtswerktuiging) zal onder bepaalde voorwaarden automatisch de waarborg kunnen gegeven worden in het kader van een algemene machtiging verleend door het comité van het Waarborgfonds.

b) door het comité van het Fonds. Dit zal o.a. steeds het geval zijn voor de kredieten verleend door de N.K.B.K.

Dit onderscheid werd, zoals vroeger gezegd, gemaakt om mogelijke conflicten te vermijden tussen de raad van beheer der Nationale Kas voor Beroepskrediet en het comité van het Fonds.

c) na voorafgaande machtiging van de Minister. Dit zal o.m. het geval zijn wanneer in toepassing van artikel 8 het Waarborgfonds het gehele risico draagt.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 8.

De woorden : « met name », worden vervangen door : « inzonderheid ».

Met inachtneming van deze wijziging is dit artikel eenparig aangenomen.

Art. 9 tot 12.

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.

Art. 13.

Een lid is er om bevreesd dat de kredietorganismen en de Nationale Kas voor Beroepskrediet deze bijdrage op de kredietaanvrager zullen afwentelen.

De Minister meent dat hierop een rem gesteld is, door het feit dat de tarieven niet hoger zullen mogen zijn dan deze van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

Verscheidene leden zijn bezorgd om de mogelijke verhoging van rentevoet die uit de drie besproken contributies zou voortvloeien.

De Minister verklaart dat de bijdrage die aan kredietverenigingen en aan de kredietopnemers zal gevraagd worden uiterst gering zal zijn.

Zij zal ieder jaar gevraagd worden op de nog openstaande omloop van de verleende tegemoetkoming.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 14 tot 16.

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.

Art. 17.

In verband met de opmerking of de bevoegdheid die aan de Minister wordt toegekend niet tot willekeur kan leiden antwoordt de Minister dat hij zelf voorgesteld had de toe-

repuissée par le Ministre étant donné qu'il n'est pas exclu que le comité soit amené à accomplir également d'autres actes. Toutefois sa tâche essentielle sera d'octroyer la garantie. Un commissaire demande si six ans n'est pas un délai trop long; le Ministre répond qu'il a prévu le même délai que pour le conseil d'administration de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Cet article, compte tenu des modifications, est adopté à l'unanimité.

Art. 7.

La Commission constate qu'il peut y avoir trois façons d'octroyer la garantie :

a) A l'intervention d'organismes de crédit déterminés (notamment des sociétés de crédit et de sociétés d'outillage artisanal agréées), la garantie pourra être accordée automatiquement dans le cadre d'une autorisation générale accordée par le comité du Fonds de garantie.

b) Par le comité du Fonds. Il en sera notamment toujours ainsi pour les crédits octroyés par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Cette distinction a été faite ainsi qu'il a été dit précédemment, afin d'éviter des conflits possibles entre le conseil d'administration de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel et le comité du Fonds.

c) Après autorisation préalable du Ministre. Il en sera notamment ainsi lorsque le Fonds de Garantie supportera, en application de l'article 8, la totalité du risque.

Cet article a été adopté à l'unanimité.

Art. 8.

Les mots « met name » sont remplacés par le mot « inzonderheid ».

L'article, compte tenu de cette modification, est adopté à l'unanimité.

Art. 9 à 12.

Ces articles sont adoptés sans observations.

Art. 13.

Un membre craint que les organismes de crédit et la Caisse Nationale de Crédit Professionnel ne se déchargent de la contribution sur le demandeur.

Le Ministre pense que non, étant donné que les tarifs ne pourront être supérieurs à ceux de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Certains membres se préoccupent des majorations éventuelles du taux d'intérêt pouvant découler des trois contributions précitées.

Le Ministre déclare que la contribution qui sera demandée aux sociétés de crédit ainsi qu'aux demandeurs sera fort minime.

Cette demande portera chaque année sur l'encours des crédits accordés.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 14 à 16.

Ces articles sont adoptés sans observations.

Art. 17.

A propos de l'observation que la faculté accordée au Ministre pourrait donner lieu à des décisions arbitraires, le Ministre répond qu'il avait lui-même proposé de faire

lagen te laten toekennen door het comité van het Fonds, doch dat de Raad van State van oordeel was dat het ongevoel zou zijn, staatssteun te doen toekennen door het comité van het Fonds. De Minister kan gemakkelijker ter verantwoording worden geroepen.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 18 tot 23.

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.

Het ontwerp zoals het hierna voorkomt, en dit verslag zijn eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
A. LAVENS.

De Voorzitter,
L. MOYERSOEN.

allouer les subventions par le comité du Fonds mais que le Conseil d'Etat avait estimé insolite l'octroi de subventions de l'Etat par le comité du Fonds. Il est plus facile de demander la justification au Ministre.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 18 à 23.

Ces articles sont adoptés sans observations.

Le projet, tel qu'il figure ci-après, de même que le rapport ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
A. LAVENS.

Le Président,
L. MOYERSOEN.

TEKST DOOR DE COMMISSIE AANGENOMEN

EERSTE HOOFDSTUK.

Waarborgfonds.

Eerste artikel.

In de Nationale Kas voor Beroepskrediet wordt een Waarborgfonds opgericht. Het heeft tot doel de toekenning van beroepskrediet aan middenstanders te vergemakkelijken.

Het Waarborgfonds heeft geen eigen rechtspersoonlijkheid. Het oefent zijn bedrijvigheid uit in de Nationale Kas voor Beroepskrediet, volgens de richtlijnen van het Comité van het Fonds, opgericht bij artikel 6.

De rechtsovereenkomsten, zowel als eiser dan als verweerder, worden namens het Fonds door de Nationale Kas voor Beroepskrediet vervolgd.

Het bezit van het Fonds wordt beheerd door de Raad van Beheer van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

Art. 2.

Het Fonds dient tot het waarborgen van de terugbetaling in hoofdsom, interesten en bijkomende kosten :

1° van kredieten toegestaan :

— door de Nationale Kas voor Beroepskrediet, door van harentwege erkende instellingen, alsmede door de plaatselijke kredietorganismen voor de ambachtswerktuiging;

— door de Nationale Maatschappij voor het Krediet aan de Nijverheid;

— door de instellingen onderworpen aan de controle van de bij koninklijk besluit n° 185, van 9 juli 1935, ingestelde Bankcommissie, wanneer bedoelde kredieten worden toegestaan voor de oprichting, uitbreiding, omschakeling, wederuitrusting of rationalisatie van ondernemingen uit het ambachtswesen, de klein- en middelgrote handel en de kleinindustrie en voor het stijven van dezer bedrijfskapitaal;

2° van kredieten welke voor soortgelijke doeleinden worden toegestaan aan personen die een vrij beroep uitoefenen.

TEXTE ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

CHAPITRE PREMIER.

Le Fonds de garantie.

Article premier.

Il est créé, au sein de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, un Fonds de garantie. Il a pour objet de faciliter l'octroi de crédit professionnel aux personnes appartenant aux classes moyennes.

Le Fonds de Garantie n'a pas de personnalité juridique propre. Son activité s'exerce au sein de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, suivant les directives du Comité du Fonds, institué par l'article 6.

Les actions en justice, tant en qualité de demandeur qu'en qualité de défendeur, sont poursuivies, au nom du Fonds, par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Les avoirs du Fonds sont gérés par le Conseil d'Administration de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Art. 2.

Le Fonds sert à garantir le remboursement en capital, intérêts et accessoires :

1° de crédits consentis :

— par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, par les organismes agréés par celle-ci, ainsi que par les sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal;

— par la Société Nationale de Crédit à l'Industrie;

— par les organismes soumis au contrôle de la Commission bancaire instituée par l'arrêté royal n° 185 du 9 juillet 1935, lorsque ces crédits sont consentis pour la création, l'extension, la reconversion, le rééquipement, la rationalisation d'entreprises de l'artisanat, du petit et moyen commerce, de la petite industrie et pour l'alimentation du fonds de roulement de celles-ci;

2° de crédits consentis à des fins semblables aux personnes exerçant une profession libérale.

De Koning bepaalt welke ondernemingen voor de toepassing van deze wet worden geacht te behoren tot de middelgrote handel en de kleinindustrie.

Art. 3.

Verenigingen voor gemeenschappelijke aankoop, opgericht ten voordele en onder het toezicht van in artikel 2 vermelde ondernemingen, en verenigingen voor de gemeenschappelijke verkoop van de produkten der kleine produktbedrijven, in welke vorm ook, komen voor het bepaalde in deze wet in aanmerking evengoed als en onder dezelfde voorwaarden als deze bedrijven.

De instellingen opgericht inzonderheid op initiatief van beroepsverenigingen of van interprofessionele verenigingen met het doel de activiteit van de in artikel 2 vermelde bedrijven te bevorderen en te rationaliseren, kunnen, indien zij rechtspersoonlijkheid bezitten, evengoed als deze bedrijven en zelfs indien ze niet als handelsvennootschappen zijn opgericht, in aanmerking komen voor de toepassing van de bepalingen van deze wet om krediet te bekomen ter verwezenlijking van hun doel.

Art. 4.

Biedt de kredietaanvrager waarborgen van persoonlijke aard, dan kan het Fonds een tegemoetkoming verlenen om te voorzien in de ontoereikendheid van de verstrekte zakelijke of persoonlijke zekerheden, wanneer de aanvrager geen voldoende zekerheden kan opbrengen, of wanneer het niet geraden is deze te eisen.

Onder waarborgen van persoonlijke aard dienen inzonderheid te worden verstaan :

- a) de goede faam als koopman en de beroepsbekwaamheid van de aanvrager;
- b) de technische en economische waarde van het ingediende project;
- c) de leefbaarheid van de onderneming die het project indient.

Art. 5.

Onverminderd artikel 8, mag het Fonds niet het gehele risico dragen. Een gedeelte van het risico moet door de kredietinstelling worden gedragen, en anderzijds moet de kredietaanvrager zekerheid stellen voor een gedeelte van het geleende bedrag.

Art. 6.

Het Fonds wordt beheerd door een Comité, « Comité van het Fonds » geheten.

Dit Comité telt 11 leden die allen stemgerechtigd zijn :

1° de directeur-generaal van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, voorzitter;

2° vier leden, voor een termijn van zes jaar door de Minister van Middenstand benoemd uit vier lijsten van twee kandidaten, voorgedragen :

- a) één door de Nationale Kas voor Beroepskrediet,
- b) drie door de Nationale Kas voor Beroepskrediet in naam van de in artikel 2 bedoelde instellingen en op de bij een koninklijk besluit te bepalen wijze;

3° zes leden, voor een termijn van zes jaar door de Minister van Middenstand benoemd uit zes lijsten van twee kandidaten, voorgedragen door de meest representatieve

Le Roi détermine quelles entreprises sont censées, pour l'application de la présente loi, appartenir au moyen commerce et à la petite industrie.

Art. 3.

Quelle que soit leur forme, les groupements d'achat en commun constitués au bénéfice et sous le contrôle d'entreprises citées à l'article 2 et les groupements de vente en commun des produits des petites entreprises de production peuvent être admis au bénéfice des dispositions de la présente loi au même titre et dans les mêmes conditions que ces entreprises.

Lorsqu'ils sont revêtus de la personnalité civile, les organismes fondés notamment à l'initiative de groupements professionnels ou interprofessionnels dans un but de promotion et de rationalisation de l'activité des entreprises citées à l'article 2, peuvent, au même titre que ces entreprises, même s'ils ne sont pas constitués sous forme de sociétés commerciales, être admis au bénéfice des dispositions de la présente loi, pour l'obtention des crédits nécessaires à la réalisation de leur objet.

Art. 4.

Lorsque le demandeur de crédit offre des garanties d'ordre personnel, le Fonds peut intervenir pour suppléer à l'insuffisance des sûretés réelles ou personnelles fournies, que le demandeur ne soit pas à même de constituer des sûretés suffisantes ou qu'il ne soit pas indiqué de les exiger.

Par garanties d'ordre personnel, il y a lieu de considérer notamment :

- a) l'honorabilité commerciale et les capacités professionnelles du demandeur;
- b) la valeur technique et économique du projet présenté;
- c) la viabilité de l'entreprise qui le présente.

Art. 5.

Sans préjudice de l'article 8, le Fonds ne peut supporter la totalité du risque. Une part du risque doit être supportée par l'organisme de crédit, et, d'autre part, le demandeur de crédit doit constituer des sûretés pour une partie de la somme empruntée.

Art. 6.

Le Fonds est administré par un Comité dénommé Comité du Fonds.

Ce Comité se compose de 11 membres ayant tous voix délibérative :

1° le directeur général de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, président;

2° quatre membres nommés pour un terme de six ans par le Ministre des Classes Moyennes sur quatre listes doubles de candidats présentées :

- a) une par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel,
- b) trois par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel au nom des organismes visés à l'article 2 ci-dessus et selon des modalités à fixer par un arrêté royal;

3° six membres nommés pour un terme de six ans par le Ministre des Classes Moyennes sur six listes doubles de candidats présentées par les organisations les plus repré-

organisaties van de middenstand, overeenkomstig artikel 4, a, van de wet van 2 mei 1949 op de organisatie van de Hoge Raad voor de Middenstand, en overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit van 5 oktober 1950 houdende inrichting van de Nationale Raad voor Ambachten en Neringen en van de Nationale Raad der Interprofessionele Federaties.

De Minister van Middenstand benoemt, volgens dezelfde regels, een plaatsvervanger voor elk der onder 2° en 3° bedoelde leden.

Het werkend lid vermeld onder 2°, a, vervangt de voorzitter indien deze afwezig is.

Art. 7.

Het Comité bepaalt volgens welke regels en richtlijnen het Fonds tegemoetkomingen verleent. Het legt deze ter goedkeuring voor aan de Minister van Middenstand.

Deze regels en richtlijnen bepalen namelijk in welke voorwaarden de beslissingen tot toekenning van de waarborg niet aan de voorafgaande machtiging van de Minister of van zijn gemachtigde moeten onderworpen worden en in welke voorwaarden bepaalde kredietorganismen rechtstreeks mogen beslissen over de toekenning van de waarborg van het Fonds.

Wordt het krediet toegestaan door de Nationale Kas voor Beroepskrediet, dan wordt de beslissing inzake tegemoetkoming van het Fonds door het Comité van het Fonds genomen.

Art. 8.

In gevallen die hij bijzonder belangwekkend acht, inzonderheid in sociaal opzicht, kan de Minister het Comité van het Fonds machtigen om de waarborg van het Fonds te verlenen boven de grenzen vastgesteld door de in artikel 7 bedoelde regels en richtlijnen, en zo nodig, om het gehele risico te dragen.

Art. 9.

De omloop van de verbintenissen van het Fonds mag 500 miljoen frank niet te boven gaan. Deze grens kan echter bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit met twee tranches van ieder 250 miljoen worden verhoogd.

Art. 10.

Het Fonds mag eveneens dienen tot delging van verliezen, geleden door plaatselijke kredietinstellingen voor ambachtswerktuigen en door vanwege de Nationale Kas voor Beroepskrediet erkende vennootschappen voor onderlinge borgstelling.

Art. 11.

De Koning stelt een algemeen reglement betreffende het beheer en de werkwijze van het Fonds vast, op de voordracht van de Ministers van Financiën en van Middenstand, na advies van het Comité van het Fonds en van de Raad van Beheer van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

Dit reglement bepaalt onder meer :

— de nadere regelen voor het onderzoek van kredietaanvragen;

— de nadere regelen voor de financiële, economische, technische controle op de kredietinstellingen en op de kredietnemers die de waarborg van het Fonds genieten;

— de nadere regelen voor de vernietiging van beslissingen die niet conform met de in artikel 7 bedoelde regels en richtlijnen zijn;

sentatives des classes moyennes au sens de l'article 4, a, de la loi du 2 mai 1949 portant organisation du Conseil supérieur des Classes Moyennes, et de l'article 2 de l'arrêté royal du 5 octobre 1950 portant organisation du Conseil National des Métiers et Négoces et du Conseil National des Fédérations interprofessionnelles.

Le Ministre des Classes Moyennes, nommé, d'après les mêmes règles, un suppléant pour chacun des membres visés sous 2° et 3°.

Le membre effectif visé sous 2°, a, remplace le président en cas d'absence.

Art. 7.

Le Comité fixe les règles et directives qui régissent l'intervention du Fonds. Il les soumet à l'approbation du Ministre des Classes Moyennes.

Ces règles et directives prévoient notamment, dans quelles conditions les décisions d'octroi de la garantie peuvent ne pas être soumises à l'autorisation préalable du Ministre des Classes Moyennes ou de son délégué et dans quelles conditions certains organismes de crédit peuvent décider directement de l'octroi de la garantie du Fonds.

Lorsque le crédit est accordé par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, la décision d'intervention du Fonds est prise par le Comité du Fonds.

Art. 8.

Dans des cas qu'il estime particulièrement intéressants, notamment au point de vue social, le Ministre des Classes Moyennes peut autoriser le Comité du Fonds à donner la garantie du Fonds au-delà des limites fixées par les règles et directives visées à l'article 7 et, au besoin, à supporter la totalité du risque.

Art. 9.

L'encours des engagements du Fonds ne peut excéder 500 millions de francs. Cette limite peut être majorée par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, de deux tranches de 250 millions chacune.

Art. 10.

Le Fonds peut également servir à amortir les pertes subies par les sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal et par les sociétés de cautionnement mutuel agréées par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Art. 11.

Un règlement général, relatif à la gestion et au fonctionnement du Fonds est établi par le Roi sur proposition des Ministres des Finances et des Classes Moyennes, après avis du Comité du Fonds et du Conseil d'administration de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Ce règlement prévoit notamment :

— les modalités de l'examen des demandes de garantie;

— les modalités de contrôle financier, économique, technique dans les organismes de crédit et chez les bénéficiaires de la garantie du Fonds;

— les modalités de l'annulation des décisions non conformes aux règles et directives visées à l'article 7;

— de maatregelen die moeten worden genomen ingeval de aanvrager de kredieten gebruikt voor andere oogmerken dan die welke het verlenen van de waarborg van het Fonds hebben gewettigd, of ingeval hij ze ingevolge onnatuurlijke verklaringen heeft verkregen;

— de maatregelen die moeten worden toegepast wanneer de kredietinstellingen een krediet waarin het Fonds tegemoetkomt, moeten opzeggen;

— de grenzen van en de nadere regelen voor de tegemoetkoming van het Fonds in verliezen geleden door plaatselijke kredietinstellingen voor ambachtswerktuigen en door vanwege de Nationale Kas voor Beroepskrediet erkende vennootschappen voor onderlinge borgstelling;

— het bedrag van het presentiegeld en van de vergoedingen voor reis- en verblijfkosten, toegekend aan de leden van het Comité van het Fonds.

Art. 12.

De Minister van Financiën en de Minister van Middenstand benoemen, ieder wat hem betreft, een Regeringscommissaris en een plaatsvervangend Regeringscommissaris uit de ambtenaren van hun respectieve Departementen.

De Regeringscommissarissen bij het Comité van het Fonds hebben dezelfde bevoegdheden als de commissarissen bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

Art. 13.

§ 1. Het Fonds wordt gestijfd door :

1° een jaarlijkse bijdrage van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, berekend op het door het Fonds gewaarborgd uitstaand bedrag van de rechtstreeks door haar verleende kredieten;

2° een jaarlijkse bijdrage van de in artikel 2 vermelde instellingen, die door het Fonds gewaarborgde kredieten toestaan, onverschillig of de kredieten al dan niet door de Nationale Kas voor Beroepskrediet zijn gefinancierd; deze bijdrage wordt berekend op het door het Fonds gewaarborgd uitstaand bedrag van de door hen verleende kredieten;

3° een bijdrage van de kredietnemers wier verbintenissen het Fonds waarborgt, berekend op het door het Fonds gewaarborgd uitstaand bedrag van de hun verleende kredieten;

4° een bijdrage van de door de Nationale Kas voor Beroepskrediet erkende vennootschappen voor onderlinge borgstelling, die het voordeel van het bepaalde in artikel 10 wenselijk te genieten; deze bijdrage wordt berekend op het uitstaand bedrag van de borgstellingen der vennootschappen;

5° de interest opgebracht door de hierboven genoemde bijdragen, die worden beheerd op de wijze bepaald door de Raad van beheer van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

§ 2. Op voorstel van het Comité van het Fonds, de Raad van Beheer van de Nationale Kas gehoord, bepaalt de Minister van Middenstand het bedrag en de wijze van inning van de bijdragen die aan het Fonds ter uitvoering van het bepaalde in § 1, 1° tot 4°, dienen te worden betaald.

Art. 14.

Op de verbintenissen van het Fonds wordt Staatswaarborg verleend. Indien bij het sluiten van het dienstjaar van de Nationale Kas voor Beroepskrediet de activa van het

— les dispositions à prendre au cas où le demandeur utilise les crédits à d'autres fins que celles qui ont justifié l'octroi de la garantie du Fonds ou les a obtenus à l'aide de déclarations inexactes;

— les dispositions à appliquer lorsque les organismes de crédit auront à résilier un crédit bénéficiant d'une intervention du Fonds;

— les limites et les modalités de l'intervention du Fonds dans les pertes subies par les sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal et par les sociétés de cautionnement mutuel agréées par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel;

— le montant des jetons de présence et des indemnités pour frais de parcours et de séjour alloués aux membres du Comité du Fonds.

Art. 12.

Le Ministre des Finances et le Ministre des Classes Moyennes nomment, chacun en ce qui les concerne, un commissaire et un commissaire suppléant du Gouvernement parmi les fonctionnaires de leur Département.

Les commissaires du Gouvernement auprès du Comité du Fonds ont des pouvoirs identiques à ceux des commissaires auprès de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Art. 13.

§ 1. Le Fonds est alimenté par :

1° une contribution annuelle de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, calculée sur l'encours de ses crédits directs garanti par le Fonds;

2° une contribution annuelle des organismes visés à l'article 2 qui consentent des crédits garantis par le Fonds, que les crédits aient été financés ou non par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, calculée sur l'encours de leurs crédits garanti par le Fonds;

3° une contribution des bénéficiaires de crédits dont les engagements sont garantis par le Fonds, calculée sur l'encours de leurs crédits garanti par le Fonds;

4° une contribution des sociétés de cautionnement mutuel agréées par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, qui désirent bénéficier des dispositions de l'article 10, calculée sur l'encours de leurs cautionnements;

5° les intérêts produits par les contributions énumérées ci-dessus et gérées suivant les modalités déterminées par le Conseil d'administration de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

§ 2. Sur proposition du Comité du Fonds, le Conseil d'administration de la Caisse Nationale entendu, le Ministre des Classes Moyennes détermine le montant et les modalités de perception de la contribution à verser au Fonds en exécution des dispositions du § 1, 1° à 4°.

Art. 14.

Les engagements du Fonds bénéficient de la garantie de bonne fin de l'Etat. Si, en fin de l'exercice annuel de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, l'actif du Fonds

Fonds ontoereikend zijn om de uitgaven te bestrijden, vereffent de Staat definitief het debetsaldo bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet, op eenvoudig verzoek van deze laatste.

Art. 15.

De Staat betaalt aan de Nationale Kas voor Beroepskrediet de werkingskosten van het fonds terug, namelijk het presentiegeld en de vergoedingen wegens reis- en verblijfskosten toegekend aan leden van het Comité van het Fonds. Deze uitgaven worden aangerekend op de begroting van het Ministerie van Middenstand.

Art. 16.

In geval van afschaffing van het Fonds wordt het eventueel batig saldo toegekend aan het reservefonds van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

HOOFDSTUK II.

Toelagen.

Art. 17.

Voor zover daartoe op de begroting van het Ministerie van Middenstand een krediet is uitgetrokken, kunnen toelagen worden verleend aan de Nationale Kas voor Beroepskrediet en, door toedoen van deze laatste, aan de overige in artikel 2 bedoelde instellingen, ten einde hen in staat te stellen leningen tegen een verlaagde rentevoet toe te staan met het oog op de verwezenlijking van de oogmerken genoemd in de artikelen 2 en 3.

De Minister van Middenstand bepaalt op het advies van het Comité van het Fonds, de voorwaarden voor de toekenning van deze toelagen.

De tegemoetkoming en de toelage mogen worden gecumuleerd.

De toelage wordt toegekend door de Minister van Middenstand of door zijn gemachtigde.

Art. 18.

De toelage wordt slechts toegekend wanneer de integrale rentevoet toegepast door de erkende kredietinstelling niet hoger is dan die welke onder dezelfde voorwaarden door de Nationale Kas voor Beroepskrediet voor soortgelijke verrichtingen wordt toegepast.

Art. 19.

Het bedrag der toegekende toelagen kan, in geen geval, hoger zijn dan het bedrag der interesten ten laste van de begunstigde der kredieten, noch een interest van 3 % op de geleende kapitalen te boven gaan.

Art. 20.

De Minister kan een einde maken aan de toelage of deze terugvorderen wanneer de geldopnemer het krediet gebruikt voor andere oogmerken dan die op grond waarvan het is toegekend of wanneer de toelage ingevolge onnauwkeurige verklaringen is toegekend.

est insuffisant pour faire face aux débours, l'Etat paie définitivement à la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, à la première demande de celle-ci le solde déficitaire du Fonds.

Art. 15.

L'Etat rembourse à la Caisse Nationale de Crédit Professionnel les frais de fonctionnement du Fonds, notamment les jetons de présence et les indemnités pour frais de parcours et de séjour alloués aux membres du Comité du Fonds. Ces dépenses sont supportées par le budget du Département des Classes Moyennes.

Art. 16.

En cas de suppression du Fonds le solde actif éventuel sera attribué au fonds de réserve de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

CHAPITRE II.

Des subventions.

Art. 17.

Dans la mesure où un crédit est prévu à cette fin au budget du Ministère des Classes Moyennes, des subventions peuvent être allouées à la Caisse Nationale de Crédit Professionnel et, à l'intervention de cette dernière, aux autres organismes visés à l'article 2, pour leur permettre de consentir des prêts à un taux réduit pour la réalisation des objets énumérés aux articles 2 et 3.

Le Ministre des Classes Moyennes fixe, après avis du Comité du Fonds, les conditions auxquelles l'octroi de ces subventions est subordonné.

Le bénéfice de l'intervention du Fonds et le bénéfice de la subvention peuvent être cumulés.

La subvention est accordée par le Ministre des Classes Moyennes ou son délégué.

Art. 18.

La subvention ne peut être allouée que si le taux plein d'intérêt pratiqué par l'organisme de crédit agréé ne dépasse pas celui qui est pratiqué dans les mêmes conditions pour des opérations identiques par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Art. 19.

Le montant des subventions accordées ne peut en aucun cas dépasser le montant des intérêts à charge du bénéficiaire du crédit, ni excéder un intérêt de 3 % sur les capitaux prêtés.

Art. 20.

Le Ministre peut mettre fin à la subvention ou récupérer celle-ci lorsque l'emprunteur emploie le crédit à des fins autres que celles en vue desquelles il a été accordé ou lorsque la subvention a été accordée à la suite de déclarations inexactes.

Art. 21.

De op de begroting van het Ministerie van Middenstand uitgetrokken kredieten voor de toepassing van de wetten van 7 augustus 1953, van 10 juli 1957 en voor de toekenning van de verlaagde rentevoet aan de verrichtingen van het ambachtskrediet kunnen worden bestemd voor de in dit hoofdstuk bedoelde toelagen.

HOOFDSTUK III.

Diverse bepalingen.

Art. 22.

De Nationale Kas voor beroepskrediet en de door haar erkende kredietverenigingen mogen met het oog op de verwezenlijking van de oogmerken omschreven in de artikelen 2 en 3, kredietverrichtingen doen met de in artikel 3, tweede lid, bedoelde instellingen.

Art. 23.

De waarborg van het Fonds en het voordeel van de toelagen worden eerst verleend nadat het in artikel 11 bedoelde algemeen reglement in werking is getreden.

Art. 21.

Les crédits prévus au budget du Ministère des Classes Moyennes, pour l'application des lois du 7 août 1953, du 10 juillet 1957 et pour l'octroi du taux réduit aux opérations de crédit artisanal peuvent être affectés aux subventions prévues par le présent chapitre.

CHAPITRE III.

Dispositions diverses.

Art. 22.

La Caisse Nationale de Crédit Professionnel et les associations de crédit agréées par elle peuvent traiter des opérations de crédit avec les organismes visés à l'article 3, alinéa 2, pour la réalisation des objets définis aux articles 2 et 3.

Art. 23.

La garantie du Fonus et le bénéfice des subventions ne seront accordés qu'après l'entrée en vigueur du règlement général prévu à l'article 11.